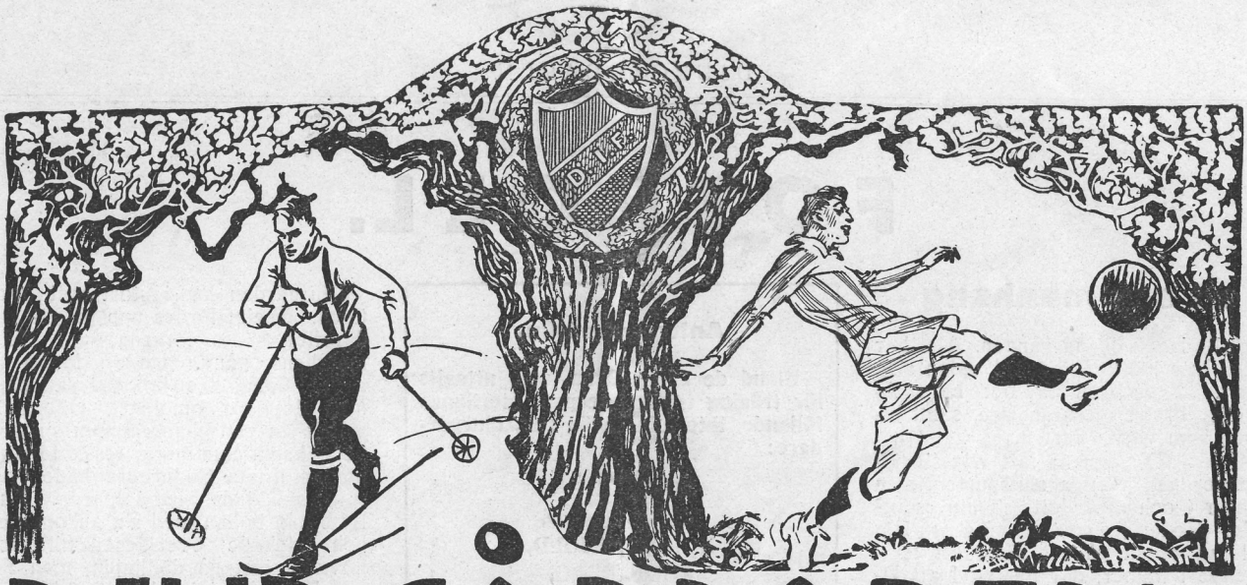

DJURGÅRDAREN

N:o 7. 1920.

Ägare: *DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING.*
Ansvarig utgivare: *J. C. N. af KLERCKER.*
Redaktör: *ERIC AHLSTRÖM, Skärsätra.*
Riks- och Allm. Telefon: Skärsätra *41* (samtrafik).

12:te årgången.

Sex friska djurgårdspojkar,

som hjälpt Sverige att slå Norge i federationsfotboll.

Nordenskjöld.

Wicksell.

Hemming.

Karlstrand.

Gustafsson.

Söderberg.

Det blev ett par oförglömmeliga halvtider på Græsbanen i Kristiania söndagen den 27 juni 1920. Då Sverige fick revanch för tre försmädliga nederlag i följd mot Norge. Revanch genom sex djurgårdare och en hel del annat gott och trevligt folk.

Den stora händelsens förlopp har redan med tillräcklig utförlighet relaterats i pressen, och därutom finnes intet nytt att berätta. Och spelarna ha redan fått sitt stora erkännande av kritiken och därtill finnes icke heller något att tillägga.

Men ändå har jag ansett mig ha anledning att säga ett par ord, och riktade till våra pojkar.

Ett av dessa ord är: tack. Djurgårdsnamnet har förts fram till större ära och berömmelse än någonsin tillförne. Och djurgårdarens förnämsta egenskaper, energin och pliktkänslan främst bland dessa, ha med stil fastslagits som synnerligen aktningsvärda och respektingivande begrepp.

Vi glädjas över våra representanters framgångar, och göra det desto hjärtligare som vi veta att de bära berömmelsen med den sanne idrottsmannens flärdfrihet och enkelhet, utan uppblåsthet och fåfänga.

Vi gratulera er, kamrater. Och hoppas på er. Skulle på Eder läggas en del av ansvaret i Antwerpen, så veta vi att ni inte svika. Ty ni ha spelat er till hela vårt förtroende.

FOTBOLL.

I ett sammanhang

tar jag alla lagen denna gången. Det har nämligen inte hänt så mycket sedan sist, guskelov. Egentligen är det bara A-laget, eller bättre, dess spelare, samt juniorerna, som varit i farten.

B-, C- och D-lagen ha fått vila sig till den synnerligen viktiga slutspurten, som väl börjar i och med detta nummers utgivande. Medan jag är inne på dessa lag, så vill jag passa på att rätta ett fel i föregående nummer, där det stod att D-laget slagit Marieberg B. Som av spellistan framgick tillfaller C-laget äran härav i stället.

A-lagsspelarna ha egentligen fått ligga i mer än som varit riktigt hälsosamt. Stockholms Fotbollsförbund hade för »Veckan» lagt beslag på nästan hela laget, och spelarnas krafter ha ställts hårt på prov. Hur hedrande det än varit för dem och föreningsnamnet att bli så överhopade med ynnestbevis — gunås så visst ingen vardagsmat för djurgårdare! — så har det lätt kunnat vara fördärvligt, med tanke på att den långa, innehållsrika höstsäsongen måste tas efter en, om än aldrig så kort, period av vila.

Juniorlaget har skött sig. Efter allt att döma, och om pojkarna inte glömma att i de återstående matcherna spela till sista »kraftdroppen» för seger, så är laget räddat för slutomgången. Där det gäller. Men till den hinner jag återkomma i nästa nummer.

I det här sammanhanget ett par goda råd.

Det har slösats med beröm åt Djurgården på sista tiden. **Tag sådant lugnt, alldeles lugnt.** Sätt inte näsan i vädret och borsta inte upp er, pojkar. Ett beröm skall bäras värdigt och sansat, och enbart verka så, att var och en fortsätter med att göra sitt bästa. Ty ett beröm är dock bara ett par ord, som lätt kunna bytas ut mot den berömda skopan ovett.

Och så tänk på Ceves vänliga ord i Idrottsbladet: »... den moraliska kraften har Djurgården uteslutande danat själv.» Ty dessa ord innebära helt enkelt lösenordet för alla djurgårdare: den moraliska kraften är det som gör föreningen. Och den moraliska kraften — det är enighet, sammanhållning, inbördes uppmuntran och inbördes hjälp. Det är att ge tusan i vad andra, utomstående ha att tillägga, klandra och kritisera, det är arbeta för föreningen och därigenom för kamraterna och sig själv.

Om vi hålla ihop utåt, enigt och starkt — då är framgången vår. Otaliga bevis finnas för vad splittring och kiv åstadkommit. Bevisen på vad den inre kraften uträttat äro färre, men så mycket mer ståtliga.

Och detta är sagt inte minst åt några icke aktiva herrar, som vi ideligen få höra köra fram med sitt eviga gnäll och gnat.

Alltså slå vi ett slag för vår gamla förenings ära nu igen, hederspojkar.

Ala.

Antwerpenmän.

Bland de 22 spelarna, som uttagits för träning till Antwerpen, återfinnas följande, inte mindre än sex, djurgårdare:

GUSTAFSSON,
KARLSTRAND,
NORDENSKJÖLD,
SÖDERBERG,
WICKSELL,
ÖIJERMARK.

Djurgården har därmed hedrats med att få släppa till det största antalet medlemmar i truppen.

Vi lyckönska spelarna och i medvetandet om att de komma att göra sin plikt hoppas vi på de bästa resultat.

A-laget—Köpenhamnsaliansen 0—0.

Stadion 15/6.

Danskarnas match mot Djurgården blev god men mållös efter ett särskilt från svenskarnas sida förståndigt genomfört spel.

Det danska laget hade inte den vanliga respekten med sig, det märktes genast både hos publik och motståndare. Det var aldrig tal om annat än att Djurgården skulle klara sig, fast de rödas forwards vid »inskjutningen» före matchen visade prov på stor skottsäkerhet.

De danska spelarna visade sig också åter en gång som individuellt utmärkta spelare, men elvan flöt inte ihop till ett lag, utan utgjordes alltid av elva för sig själva arbetande bollartister. Detta gäller särskilt anfallet, där ju bristande samhörighet märks mest.

Av Djurgårdarna hade Rudén det lugnt. Nordenskjöld var bästa man på plan med ren spark och utmärkta dämpningar — tidigare hans största svaghet. Hemming var i bästa form, arbetande i känd stil, medan Köping gjorde sin bästa match på mycket länge — givet den bästa i år. Särskilt i försvaret var han bra, där otvivelaktigt överglänsande Wicksell, men i matningarna till forwards voro den sistnämndes långa markbollar bättre.

Söderberg är kedjans primus motor. Han håller de utomordentliga yttrarna i arbete och var bra, men hade otur med skotten. Gotte Johansson hade en dålig första halvtid (överträning?) medan Karlstrand hela tiden var utmärkt. Öijermark behandlar bollen dåligt och Sundberg var matchens sorgebarn. Passningarna (?) lades utan mening vart som helst och tre upplagda tillfällen sköt han bort.

*

Djurgården låg i stort sett över hela tiden. Spelet fördes upp på yttrarna och därefter sköto innarna över, sådan var matchens gång. Under första halvtid sköt Köping tre bollar i rad på hörna, men det var omöjligt! Öijermark förstörde en god chans genom sin långsamhet, liksom Sundberg, strax före pausen, medan Knata Söderberg hade två skott som snuddade målstolparna. En gång lyfte han bollen med sig genom försvaret och kickade överlägset till den med huvudet just på dödlinjen, men Fredriksen hann fram i tid och räddade.

Danskarna hade två utmärkta tillfällen. Ena gången gick Sophus Krölleben Nielsen ut på vänsterytter och efter en del lugnt dribbel gav han Carl Hansen Skomager bollen. Den senares nick gick i stolpen. Strax efter sköt han hårfint utanför.

Andra halvtid var Djurgården bättre än första. Knata spelade Sundberg fri tre gånger, men endast en gång gick skottet nog lågt och då mitt på Christensen. Själv sköt Knata tätt utanför en gång och en annan gång i ryggtavlan på en dansk. Bästa tillfället hade Köping som sköt genom hela klungan vid hörna, men bollen träffade ett ben på målinjen och studsade ut.

För hands av Hemming inom straffområdet fick Danmark frispark i stället för straffspark, vilket retade Krölleben ofantligt. Det var Danmarks enda egentliga tillfälle den halvtiden och strök hårfint över av Skomageren.

A-laget—Aikå 3—1.

Stadion 17/6.

Djurgårdarna besegrade med reserver Aikås nästan ordinarie lag med 3—1. Och väl förtjänt. Djurgården hade en ny vänsterving, bestående av Andersson och Lundberg, Sundberg och Söderberg voro kedjans ordinarie män, och som högerytter spelade halvbacken K. Johansson. Wicksell var borta och ersatt med Ekberg, och som högerhalv hade Öijermark fått rycka in. Slutligen var Rudén ersatt med Wikander. A. I. K. hade bara Svedberg borta.

Djurgårdens reserver minskade ej lagets effektivitet så mycket, som man hade tänkt sig. Särskilt hade vänstersidan lycka med sig, ty Berndtsson höll ej efter ungdomarna tillräckligt, utan tillät dem att plocka upp passningar och sända in goda centringar mot mål. Målvakten hade tur med sig, men tog bra ett av Kocks dunderskott i slutet av speltiden.

Aikå började spelet överlägset, och en centring från höger satte Lindström direkt i mål med huvudet. Snart kunde dock Djurgården börja balansera spelet och få överhanden ibland, tack vare sitt energiska försvar, som drev fram forwards utan ro. Särskilt briljerade Nordenskjöld och Köping.

Djurgården utjämnade på en frispark av Nordenskjöld, vilken denne satte direkt på mål. Hillerström gjorde den miss, som jag länge väntat på efter hans mindre förtroendeingivande spel de sista matcherna, och släppte från sig bollen till Sundberg, som kvickt satte den i nät.

Andra halvleken inleddes med en långvarig och våldsam pressning av Djurgården, och vid en hörna sköt Köping direkt i mål.

Det höll på att bli mera mål för Djurgården, ty Sundberg sköt bra, och två av hans markskott i hörnorna nådde Hillerström först, när bollen skulle susa över linjen. Så småningom kom dock A. I. K. över till motståndarnas mål och etablerade en intensiv närkamp framför mål, och två gånger var det turen, som räddade Djurgårdsmålet, ty skotten slogo i stolpar och på spelare. Under de sista trettio sekunderna av matchen kom så till slut ett anfall från Djurgårdens vänsterflygel, och på passningen satte Sundberg in sitt lags tredje mål, så att det sjöng i luften.

Djurgården förtjänade att vinna, ty laget låg ej mycket under i första och dominerade det mesta av andra halvleken. Försvaret med Nordenskjöld, Hemming och Köping ypperligt, Öijermark god ibland, men ej riktigt hemmastadd på sin gamla halvbacksplats. Forwards si och så, men med god tanke i sitt spel. Sundbergs skott fina.

Glr.

C-laget—Hesselby Sportklubb 5—0.

Traneberg 7/5.

Det hade gjorts en del ändringar i C-laget, vilka visade sig vara till fördel för laget, men ännu fattas det en hel del innan laget blir något att räkna med. Sålunda spelade en av bröderna Sterner vänster ytter och en ny man, Gillström från Eskilstunas B-lag, gick center utan några större anmärkningar. Nisse Sund och Burman tillsammans med en f. d. Gävlespelare Bengtsson hade inträtt i laget och »lilla» junioren Nilsson fick inte visa sina målvaktstakter.

Planen var hal och spelet blev därefter. Hässelby tycktes ha svårast att stå på benen, men även Sund och Rosberg åkte med framgång på bakdelen. Djurgårdens yttrar förstörde mycket genom att stå offside jämt och ständigt. Det är absolut nödvändigt att de se upp på detta, hela spelet blir ju annars lidande därpå. Frisparkarna till C-lagets nackdel voro många, men domaren var väl kitslig när det gällde Djurgården. Gillström gjorde 3 av målen, Sterner och Rosberg var sitt.

Niwde.

C-laget—S. I. S. 3—1.

Traneberg 16/6.

S. I. S. hade all möda i världen att få ihop sitt lag, och följaktligen skulle pojkarna skaffa sig målkvot. Det gick emellertid åt skogen med alla beräkningar. Spelet blev inte vackert men det var fart, åtminstone från S. I. S:s sida och de hade lyckan med sig och en v. inner, som var specialist på tåskott. Han gjorde deras tre mål i första halvleken, av vilka två gjordes genom tåskott, som dalade över målvakten och in. Om denne stått bättre placerad borde han tagit båda skotten. Det tredje sköts på nära håll och var betydligt svårare att lägga vantarna på, dock ej omöjligt.

Andra halvtid pressade Djurgården väldeliga och kunde både ha utjämnat och tagit ledningen, men i dag ville ingenting lyckas. Skotten veno överallt utom dit de skulle. Ett mål fingo de dock, synnerligen vackert nickat av Einar Ohlson.

Niwde.

D-laget—Olympia 1—1.

Traneberg 17/5.

Man kan gott säga, att det var de två bästa lagen i klass III, som drabbade samman. Spelet var i första halvlek vackert med Olympia som det något bättre laget. De spelade vackert ute på planen, men framför Djurgårdens mål höllo våra utmärkta backar rent. Det blev i stället Djurgården, som, när pausen ingick, hade ledningen. Öster hade kommit igenom, men fått en knuff i ryggen, så att han stupat. Straffspark. Lewin hade skickats fram och gjort 1—0.

Andra halvtid blev hård. Öster måste först ut och efter överenskommelse insattes ny spelare, men när domaren efter en kvart upptäckte detta, körde han ut honom igen. Domaren fick för sig att det var tolv (12) djurgårdare på planen!!!! Avblåsning och räkning, men fortfarande bara elva, ty Öster blev arg och linkade in igen.

Olympias högerytter kom ner, passade inåt, där center och vänster inner stodo ungefär fem meter off-side, men domaren såg absolut ingenting. 1—1.

Birger Karlsson fick en spark i magen, så att han måste vila sig ett tag utanför plan, och när han sedan kom tillbaka fick han spela i kedjan. Djurgårdens vänster ytter hade sedan avgörandet i sin hand, men skallade bollen på den liggande målvakten. Jag avstår från kritiken, men skall några framhållas, så är det Birger Karlsson och Folke Janson, vilka matchen igenom spelade ett överdådigt spel.

Niwde.

D-laget—Tellus 0—3.

Traneberg 1/6.

Efter denna match sjönko D-lagets aktier betydligt. Visserligen leder de ännu sin klass med bättre målkvot, men skola de fortfara att spela lika dåligt som i går, så få de väl inte inneha tätplatsen så värst länge till. Vi hoppas i alla fall, att det berodde på en tillfällig indisposition och att vi i nästa match får se dem spela som vi äro vana vid. De tre målen inspelades alla i första halvtid. I andra halvtid spelade Djurgården upp sig något men förmådde ej reducera.

Niwde.

D-laget—N. K. 2-0.

Traneberg 7/6.

D-laget spelade betydligt bättre än i föregående match och säkrade sin ledareplats i serien.

Djurgården vann lottdragningen och N. K. satte i gång kulan. Det dröjde emellertid inte länge förrän Melcher hade spelat Lewin fri och denne i sin tur skjutit ett jätteskott i stolpen. Om han här inte lagt ner all sin inneboende kraft, utan i stället skjutit lugnt, hade Djurgården efter två minuters spel haft ledningen.

N. K. började dra sig över på Djurgårdens planhalva, men försvaret redde upp allt och returnerade bollarna till sina forwards. Gotte Pettersson slängde in en centring, som några missade på, men Johanson (inte Melcher) missade inte, och det blev 1—0.

N. K. arbetade förtvivlat för utjämningen och den sista kvarten hade de avgjort övertaget, men det hjälpte inte. Halvtid 1—0.

N. K. fortsatte en stund in på andra halvtid med pressningen och tilltvingade sig några hörnor, som emellertid inte gåvo något resultat.

Spelet jämnade så småningom ut sig, och det blev hörna nere hos N. K. Gotte P. lade upp den bra, men ett huvud skickade ner bollen på vänster, där Brolin var till hands och returnerade den precis till Johanssons (just Melchers) huvud. 2—0. Strax efteråt var det på håret igen, men Melcher fick bollen knappt över. Full tid 2—0.

Niwde.

D-laget—Reymersholm B. 0-6.

Traneberg 14/6.

D-laget, som innehaft ledningen i sin klass, åkte med detta nederlag ner till någonstans i mitten. Det var försvaret som fick draga största lasset, ty forwards voro alldeles omöjliga och de allra bästa måltillfällen sumpades samvetsgrant. Efter spelet i första halvtid kunde Djurgården haft ledningen. Halvtidsresultat 2—0 till Reymersholms fördel. Andra halvtid tröttnade Djurgårdsförsvaret och Reymersholm, vilka spelade allt annat än juste, fick allt mer övertaget och gjorde i rask följd fyra mål. Flera av spelarna voro illa åtgångna och måste plåstras om, en tillochmed åkte bil hem.

Niwde.

Juniorerna—Aikås juniorer 0—3.

Östermalm 21/5.

Det spel, som juniorlaget presterade, gjorde en inte vidare glad, men den som sett laget i deras träningsmatcher, vet att de kunna spela åtskilligt bättre. Östermalms banor befunno sig i ett bedrövligt tillstånd, särskilt den som våra pojkar

spelade på och matchen skulle absolut ha inställts.

Aikå gjorde det bättre arbetet och vann rättvist, men på en annan plan, exempelvis Tranebergs, vete katten hur det gått.

Bäst i laget var backen Andersson, utan att tillnärmelsevis spela som han brukar göra. Ekberg i målet hade en olycklig dag och borde ha klarat ett, möjligen två av målen. Aikå gjorde målen i första halvtid, alla genom Svedberg.

Niwde.

Juniorerna—Stockholms-Kamraternas juniorer 4—0.

Traneberg 2/6.

Nederlaget mot Aikå hade tydligen ryckt upp pojkarna och i dag skulle det förlorade tagas igen. Kamraternas lag var inte av bästa slag. Ett par av spelarna voro goda, men de övriga kom snarare under än över medelmåttan. Utan att prestera något särskilt spelade Djurgården betydligt bättre än föregående match och resultatet 4—0 var fullt rättvist.

Niwde.

Juvelerare
O. B. Sjögren
Drottninggat. 80
(Hörnet av Kungsgat.)
Sportpriser

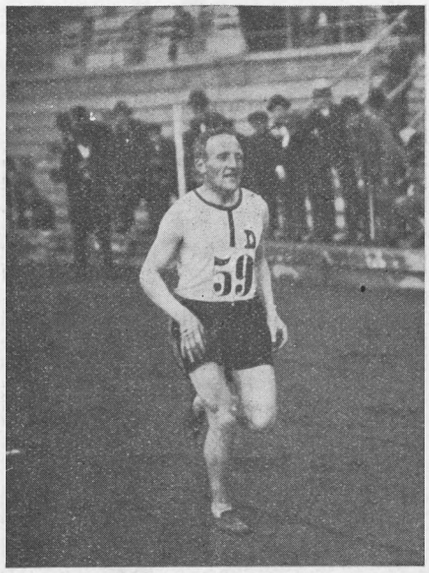

Wåhlin.

Juniorerna—Kronobergs juniorer 4—1.

Traneberg 6/6.

Det tycks vara svårt för juniorerna att få ihop ordinarie lag. Alltid fattas det någon och i dag till och med tre stycken. Bandymålvakten Lindberg gick högerytter utan större framgång, men lilla Erik Nilsson i målet är betydligt rörligare och fräckare än Ekberg. Den tredje reserven, Palmgren, gick höger inner utmärkt, i synnerhet som hans plats är back.

Sture Nilsson gav Djurgården ledningen efter några minuters spel och pojkarna började spela med större säkerhet. Forwardskedjan bröt elegant igenom Kronis försvar, men skotten tog en mycket god målvakt hand om. Djurgården spelade bättre än motståndarna och man väntade på mål numro två. Det kom också i slutet på halvtid. Agge gjorde grovarbetet, passade vackert till Heumann, som inte kunde göra annat än måla.

Heumann och Agge kom bra överens och skapade måltillfällen åt varandra, men skotten gingo mestadels på sidan av mål. Det tredje målet gjorde Palmgren och det fjärde Heumann efter en av Agges vällagda passningar. Detta var matchens vackraste mål, synnerligen hårt skjutet invid ena stolpen. Kronis fick ett tröstmål. Det första skottet tog Nilsson, men kunde inte behålla bollen, utan någon var framme och petade in den. En straffspark för Djurgården sumpade Agge.

Niwde.

Juniorernas övriga matcher.

13/6.	Reymersholms juniorer	1—1
4/7.	Tranebergs juniorer	8—0
11/7.	Värtans juniorer	1—1
18/7.	Västermalms juniorer	6—0
25/7.	Lidingökamraternas juniorer	5—0

— Referat i nästa nummer. —

C. M. OTTERMANN
— JUVELERARE —
GÖTGATAN 9, STOCKHOLM.
Sportpriser. Förlovningsringar.

Härs och tvärs om allmän idrott — som inte är så värst allmän.

När red. tillåter minst en helsida om allmän idrott, har man tillfälle att mera ingående ägna intresset och kritiska betraktelser åt både det ena och det andra och rosa och risa, där det är lämpligt och behövligt. Visserligen har vår allmänna idrottsledning ej gjort sig förtjänt av någotdera, och därför syns det lämpligast att stöta kulan åt olika håll inom 90-graderssektorn. Men det egna ligger ju närmast om hjärtat och därför taga vi Tranebergsförhållandena som utgångspunkt.

Vi hade hoppats och väntat mycket. Vi gladdes åt hopp- och kastbanornas iordningsställande och längtade ivrigt efter den dag, då vi skulle få taga dem i anspråk. Arbetet påbörjades. Jansson och Hemming grävde på lediga stunder i sitt anletes svett efter en ritning, som sektionens expert gjort upp. Men så kom höga vederbörande på tanken, att det skulle draga för stora kostnader — 50 lass sand och lika många lass kolstybb — och leveransen med den sistnämnda varan skulle draga ut i det oändliga. Dessutom tyckte man, att det räckte med en tredjedels bredd på ansatsbanan, alltså endast för ett hopp, längdhopp. Ingen sand beställdes, ingen kolstybb kom, men vad som kom i stället var värmen, som gjorde, att lerjorden blev till ytterlighet hård och omöjliggjorde allt vidare arbete. Nu verkar det därute mest skyttegravsarbete. Hur det nu än varit, hava för många lagt sig i denna lilla detalj, ledamöter från allehanda styrelser, och resultatet naturligtvis — ju fler kockar — lika med minus noll. Man får vara överseende ibland, men här har den enda kraftigt bestämmande handen saknats.

Efter att hava konstaterat dessa nedslående fakta kunna vi glädja medlemmarna med att en kommitté från Ö. S. fått i uppdrag att utreda frågan om anläggandet av en kolstybbsbana runt fotbollplanen samt hoppbanor på Traneberg. Måtte bara icke kostnadsförslaget visa så höga siffror, att utredningen blir lagd till handlingarna.

I juninumret påpekades några anmärkningar om vårtävlingarna. Härtill är endast det att tillägga, att vi hoppats finna många flera av våra idrottsmän på våra tävlingar. Sex, åtta stycken ha deltagit. Det är nästan ömkligt med Djurgårdens över tusen medlemmar. Var äro skidlöparna? Ha de förlorat sin spänstighet på sommaren, eller boxarna, ha de glömt Weimarks värdefulla råd, eller fotbollspelarna, för vilka Mac många gånger predikat nyttan av kortdistanslöpning? Ha alla glömt råden eller smygträna de till höstens mästerskapstävlingar? Det sistnämnda vore glädjande men förefaller otroligt. Och i detta sammanhang kan man fråga: när skall Djurgården, en av Sveriges främsta — kvantitativt och kvalitativt — föreningar inom fotboll, skidlöpning och boxning — på nytt erövra ett pris i den stora och betydande propagandatävlingen Svenska Dagbladets stafett? Varför kunna många mindre klubbar sätta upp lag, som utmärka sig, men icke vi, vi Djurgården med egen idrottsplats, traditioner och kapital bakom oss? Frågan står öppen för besvarande.

När vi få Tranebergsbanorna färdiga, skall utan tvivel antalet allmänna idrottsmän stegras avsevärt, och D. I. F. som i forna dagar räkna stjärnor på kolstybbens himmel i sina led. Orsaken till den nuvarande ståndpunkten måste närmare undersökas. I detta sammanhang kan även påpekas det förhållande, att många, som fått sin idrottsliga uppfostran under Djurgårdens auspicier, dragits från oss till andra klubbar. Det är ledsamt, att så har skett. Det hade kunnat förhindrats, men det tjänar nu ej till att vara rasande härför. Nu ha vi icke några

Oldboyslaget tillägnat.

Det är inte många gånger på många år laget låtit slå sig! Men huru går det i år, då det finnes en serie för farbröder? Ni hava längtat efter denna serie! Men huru kommer det att gå för Eder i densamma? Ni måste träna! Det går ej att leva på, att man för 10 år sedan var i fin form. Påkarna stelna till och minst 20 timmars träning behöves för att man skall kunna hålla ut en match. Ni slogo Västermalm i djurgårdsväder med 2—0. Ni togo stryk mot Hammarby i torrt väglag med 3—0. Visserligen utan Lill Einar. Men ändå. Fy tusan!

Var äro då alla dessa gamla kämpar för vilka en gång världen bävat? Varför tränar ej Friberg mera? Den gamle berömde Friberg, mästaren att lägga hörn? Månne Du minnes, att det var Du, som gjorde Din berömda centring mot ett av världens starkaste lag, det engelska Corinthians teamet, en centring som blev orsaken till det enda mål som här i Sverige gjordes på engelsmännen.

Är Du stel i benen, eller måste Du ägna Dig åt gumman och barnen?

Var finnes den berömde Lawass? Är Du alldeles förlorad för fotbollen? Minnes Du matchen mot Hull City år 1910? Minnes Du händelserna på Långedrag? Helt säkert har Du glömt, då efter samma dag vi vunnit distriktet mot Upsala med 5—0 Du vid 11-tiden på kvällen tvättade fötterna i fontänen på Hasselbacken. Minns Du allt annat roligt jämte supéerna hemma hos Dig på förmiddagen (tidigt)? Nej, sov gott, gamle syndare! Du ägnar Dig ej mera åt detta råa fotbollspel.

Och Putte Öman se'n. Har Du somnat vid pressen i Stockholms Dagblad? Har Du tappat huvudet? Kommer Du ihåg, när vi 1910 i svenska mästerskapet slogo Upsala i parken med 2—0? Minnes Du första målet, som Du nickade in i hörnan rakt över Cederströms händer? Varför kommer Du ej ut och tränar? Nej, Du är visst gift nu. Men det är en annan historia, som visst den helt okände mannen Kipling lär hava sagt.

Och vännen Sandlund? Du är visserligen minderårig, men nästa år kommer Du. Då vill det bliva något av. Men nog kunde Du komma ut och röra på pinnarna någon gång för det alltid.

Och Sam Lindkvist? Minderårig även han. Men nästa år är Du med, om benet, som Du skadade 1910 på Råsunda mot Eriksdal, håller.

Och Ni alla andra, Andrén, Lill Einar, Acke, Kalle och Vicke Jansson, Skoglund, varför träna Ni ej längre? Är det Eder mening att de gamla ljus- och mörkblåa färgerna skola hamna sist i serien? Vill Ni att smågrabbarna skola skratta åt Edra luftsprång och missar vid nästa match? Nej, pojkar! Ni måste träna. Djurgården har en tränare, och han kan kanske även »lära» **Eder** något.

Nej, kamrater, låtom oss göra som Karl XII:s bussar, spotta i nävarna och taga friska, nya tag.

Den enda av oldboys, som för närvarande tränar, väger 124 kg. efter badet och heter enligt döpelseboken

Gösta Sahlin.

Antwerpenmän

I Sveriges marathontrupp har insatts en djurgårdare, som torde vara att räkna med vid spelen, tack vare sin strålande optimism och sitt oförbränneliga humör, djurgårdsegenskaper, som han förvaltar på det rätta sättet. Han, det är naturligtvis

RUDOLF WÅHLIN,

tillönskas en god start, en stor portion förstånd och tillräckligt med kraft under löpningen samt lagerkransen vid framkomsten av alla djurgårdare.

Vi ha emellertid två man till med, ett par sega, envisa ynglingar, som inte gå av för den första motgången. Till

FRITJOF SVENSSON

och

GOTTFRID SVENSSON,

knytas på goda grunder förhoppningar på god placering i Antwerpenbrottningarnas fjäderviktsklass. Även dessa båda djurgårdare följas av våra varmaste vägångsönskningar.

---

stora namn längre, inga lära vi få under de närmaste åren, men vad vi ha fått, är en ungdomsavdelning, som skall omhuldas, intresseras och, när tiden kommer, upptaga de gamla Djurgårdarnes fallna mantel. Och därför äro vi nu övertygade, att kurvan har passerat vågdalen.

För våra allmänna idrottsmän anordna vi nog tävlingar, men som hittills skett, har naturligtvis en liten klick fått de flesta prisen. Andra, som deltaga utan chanser, bli ledsna, tröttna och lägga spikskorna på hyllan. Genom våra nya medaljbestämmelser ha emellertid alla, som kunna uppnå ett visst resultat, en chans att få pris, och därför bör flitigare deltagande påräknas. Finge vi några vandringspris, skulle detta även bidraga till att öka intresset. Vi ha nu visserligen tre dylika att tävla om, men som alla tre äro uppsatta i tävlan i flera grenar, minska de mycket specialträningens fördelar.

Man konstaterar tyvärr, att intresset för deltagande i allmän idrott icke ökats i nämnvärd mån. Fotbollspelet med dess skiftande poänger har gjort sitt till att draga till sig deltagare, och detta har skett på den allmänna idrottens bekostnad. Härom är intet ont att säga, idrott som idrott. Men intresset för allmän idrott utom de tränandes och deras ledares krets har ej stigit i samma proportion som fotbollintresset. Varför är publikantalet vanligtvis betydligt mindre, då Sveriges, ja Skandinaviens främsta löpare kämpa i Stadion än när 2-klass serielag spela? Fotbollspelet förstår mer att fascinera åskådaren, hålla honom mera fången och det ligger mera öppet för sensationer. Detta gör, att Stadion aldrig kan samla något så när gott hus vid tävlingar i allmän idrott. Vi skola nu se, vad idrottsledningen gjort för att höja intresset. Klart är emellertid, att förberedelsearbetet för Antwerpen tagit nästan all tid i anspråk, och vi kunna med glädje konstatera, att vi stå väl rustade till kampen. Träningsarbetet har emellertid koncentrerats till de större städerna och där bedrivits på ett rationellt sätt. Resultaten ha visat sig bättre, än man hoppats på, och sprungit i höjden. Men ute i bygderna, dit förr instruktörerna reste för att ägga träningslusten och rätta felen, är det nog ej som förr. Åtminstone ej kvantitativt. Blir det svenska framgångar i Antwerpen, kommer det att stimulera intresset landet runt betydligt, och många, som aldrig förr haft tanke på idrott, äggas härigenom att sluta sig till våra led. Nog göra olympiska spelen enormt mycket för att väcka intresset överallt i världen. Men skulle det gå dåligt för oss därnere, kommer det utan tvivel att inverka menligt på hela landets allmänna idrott.

Till Sv. Dagbladets stafett nedlägges ett intensivt arbete, det veta alla, som haft med denna att göra, men härefter uppstår en stagnation i träningen. De bästa fortsätta, men de allra flesta träna endast emellanåt, då de ha lust. Den allmänne idrottsmannen har blivit en bekväm herre med stora pretentioner. Han önskar mycket från sin förening, skor, kläder, träningskort, resor till tävlingar på andra platser o. d. och tillfredsställas ej anspråken, kommer han lätt i missförhållanden och ger allt på båten. Den där gåpåarlusten saknas numera fullständigt. Då var det skillnad förr. Om man bara tänker på hur det tillgått vid landsortstävlingar, innan idrottsplatserna blevo anlagda. Då fingo minsann både funktionärer och deltagare gräva hoppgropar, mäta och rita för löpning flera timmar före tävlingarna på kasern- och skolgårdar eller i idylliska skogsgläntor. Men så var det även entusiasm för saken hos dem, som arbetade i sitt anletes svett med hacka och spade, och sedan kämpade tappert för de enkla prisen. Men när människan får allt vad hon vill, kan hon inte bli annat än bortskämd. Nu nästan läggas stjärnidrottsmännen i bomull för att aktas för stötar och väta. De ideal, som de gamla idrottsledarna besjälats av, ha grumlats, och den materialistiska instinkten väckts hastigare än man anat inom idrottslivet. Men när idealitetens prägel försvinner och den kommersiella synpunkten framträder skarpare, blir idrottsföreningen mera ett affärsföretag, där utdelningen visar sig i form av middagar och supéer, vid vilka svansen infinner sig, håller tal och deklamerar sitt idrottsintresse.

(Forts.)

HÄRS OCH TVÄRS.

Det har uttalats

en önskan, från flera föreningsmedlemmars sida, att antalet allmänna sammanträden borde ökas. På samma gång som denna påstötning är hedrande för medlemmarna är den glädjande för Överstyrelsen. Som däri ser ett stegrat intresse för föreningens liv, omsorg om dess utveckling och deltagande i dess affärer.

Och det skall bli allmänna sammanträden. På vilka vi skola vara tillsammans och ta en titt på de många viktiga, gemensamma angelägenheterna. Samt lära känna varandra, alla de tolv hundratalen medlemmar.

Hjälp så till att få dessa sammanträden så givande som möjligt. Vi måste bannlysa allt struntprat, i diskussionerna alla personliga utfall och i samvaron bevara all den öppenhet och ärlighet, som är alla sanna djurgårdares arv och egendom.

Skall 30-års boken ändå komma ut?

är en fråga som ofta, på sista tiden, förts på tal man och man emellan. Historien om Djurgårdens 30-åriga krig, som samtidigt torde, som tidigare framhållits, bli av ett icke ringa idrottshistoriskt intresse, då Djurgårdens historia givetvis måste inflätas i den »allmänna historien», kanske ändock kan se födelsedagens ljus den 12 mars 1921. Några närmare detaljer om denna verkligt lyckliga händelse kunna tyvärr inte meddelas, men det undras om inte vårt illustra, tydligtvis mycket vakna, intresserade och livaktiga »Sällskapet Gamla Djurgårdare» har den ekonomiska lösningen under debatt. Dess sekreterare har åtminstone hört sig för om kostnaderna för bokens — eller vad det nu blir — framställning.

Medlemsavgifterna

ha inte varit på tapeten på länge nu. Vilket emellertid icke får tydas så som att allt vore gott och väl. Nej, gunåssåvisst, vi ha ännu en lång besvärlig inkasseringsväg kvar. Och den skola vi nu begynna tillryggalägga. Den första åtgärden blir att skyldiga medlemmar komma att uppvaktas med en skrivelse om att ett postförskott är i faggorna. Dessa senare utskickas strax därefter, och torde i dessa postportoförhöjningens och allmänfördyringens dagar samt för den egna fridens skull omedelbart och utan tvekan utlösas.

Skulle, mot förmodan, en del postförskott återkomma oinlösta, blir det ett särdeles rabalder. Utan skämt, det blir rabalder. Ty Ö. S. har ansett sig ha rätt att mot medlemmar, som inte fullgjort sina skyldigheter, företaga stadgeenliga åtgärder. Och nog betalar den skyldige hellre än att bli föremål för utpekning, strykning ur vår celebra förening eller brännmärkning som oförbätterlig slarv.

Avgifter kunna betalas, vilken avlöningskväll som helst ute vid Traneberg.

---

†

Karl-Axel Nyström.

Den första dagen i den vackraste sommarmånaden dog han, då bröts en mans bana. Han var inte så gammal, hade passerat de första händelserikaste tjugufem åren, och stod mitt i arbetet att ur böcker och avhandlingar fullborda sin vetenskapliga skolning.

För oss djurgårdare, som voro med för en åtta, tio år sedan, står liksom av en levnadsfrisk kär kamrat, som med liv och lust härjade bland oss andra, mindre fotbollstjärna inom föreningen, rikt och fullt delande med sig av sitt glada, goda väsen.

Senare grep sjukdomen honom med sin starka hand, och då vi möttes, kamrater och han, var av hans uppsluppna skratt kvar ett vemodigt, resignerat leende.

Vi höllo av honm varmt och sorgen ligger nu tung över att våra vägar skilts.

Ala.

Boxarna

erinras enträget om att träningen nu är i full gång ute vid Traneberg. Vid detta laget är väl tribunen med ring uppe. Och vår nye ordförande för sektionen, ingeniör O. Donald, en av Weimarks allra bästa elever, leder måndagar och torsdagar arbetet. Ett stort antal ynglingar ha redan tillvaratagit möjligheterna att löpa ett litet stycke terräng, doppa sig i Klaraviken och ta ett tag med handskarna, men antalet bör kunna fyrdubblas. Minst.

Gottfrid och Fritjof Svensson.

Tranebergs idrottspark

borde, med sitt härliga läge i en förskräckligt vacker omgivning, som ger möjligheter både till sol- och vattenbad, få litet mera besök av medlemmarna. Idrottsparken har de allra största naturliga förutsättningar till att bli vallfartsort på kvällarna för trötta, på stan utledsna medlemmar, vilka därute gratis få både vila, svalka, förströelse, sällskap och allt annat, som önskas, inom ett område, som är avstängt för nyfikna och närgångna.

Alltså: ha ni en ledig stund på kvällarna, djurgårdare, så åk lika gärna ut till Traneberg och var tillsammans med de andra som att gå inne i den varma, kvava staden. På vilket sätt ni förresten få litet mera inblick i den fråga, som kommer att bli den kommande vinterns mest brännande: ordnandet av löparbanan och banor för hopp och kast inom idrottsparkens område, till allmänna idrottens inom föreningen fromma.

I Olympialaget

i fotboll eller bland de uttagna till detsamma återfinnas inte mindre än 6 djurgårdare, 4 göteborgskamrater, 3 gaisare, 3 etunakamrater, samt 1 från vardera av klubbarna Aikå, Hälsingborgskamraterna, Landskrona, Malmö F. F., Olympia och Örgryte.

Dagens Nyheter

har föranstaltat en omröstning för att utröna svenska folkets uppfattning i frågan om Olympialagets i fotboll sammansättning. Någon så värst överväldigande opinion lyckades tävlingen inte samla. Laget, på ett undantag när, identiskt med Alas förslag i Idrottsbladet fick plats för följande djurgårdare som ordinarie (avgivna röster 477).

Högerback: Nordenskjöld (277)
Centerhalv: Wicksell (430)
Vänsterhalv: Gustafsson (323)
Vänsterytter: Karlstrand (288)

Övriga djurgårdare som fått röster placerade sig: Rudén, tvåa som målvakt (5), Hemming, trea som vänsterback (22), Öijermark, femma som högerhalv (36), Söderberg, trea som högerinner (59), Sundberg, som center (1), varjämte flera erhöllo stänkröster på andra platser i laget än deras ordinarie i föreningslaget.

Företeelsen är märklig bl. a. därför, att Djurgården just aldrig uppskattats förr varken av allmänhet eller fotbollsstyrande, utan alltid fått gå för sig själv. Först efter 20 års arbete i toppen på svenskt fotbolliv har man upptäckt djurgårdarnas stora användbarhet.

DJURGÅRDAREN utkommer med 12 nummer om året och utdelas gratis till föreningens medlemmar.

Annonsavdelning.

ANNONSPRIS: 15 öre pr mm. spalthöjd, (Spaltbredd 58 mm.). Marginalannons 10 Kr.

GYNNA VÅRA ANNONSÖRER

HUVUDET PÅ SPIKEN

TRÄFFAR DU, OM DU KÖPER DIN HAMMARE HOS

Alg. Nilssons

Järnaffär

Birger Jarlsgatan 29, Sthlm.

Riks 90 52. Allm. 53 70.

MÖBLER

av finare och enklare slag utföras på beställning.

RENOVERING

av antika möbler samt ompolering och boning.

BUTIKSINREDNINGAR, BYGGNADER

och för övrigt allt vad till yrket hörer utföras till humana priser av

O. B. HANSSONS

RENSGATAN 16. — SNICKERI. — Allm. T. 260 12.

WESSLINGS

LEVERERADE ALLA DE FÖRTRÄFFLIGA VARORNA TILL VÅR SENASTE

BASAR.

Denna firmas värdefulla och intressanta "Rådgivare för basaranordnare" erhålles fritt.

Adressen är:

Wesslings Kortvaru-Aktiebolag

Kornhamnstorg 49, STOCKHOLM.

DJURGÅRDARE!

Samla Edra

IDROTTS-FOTOGRAFIER

i

HERZOGS AMATÖRALBUM

Försäljas i varje välsorterad Bok- och Pappershandel eller Fotografiskt magasin.

FRANS SVANSTRÖM & Co.

PAPPERSHANDELSAKTIEBOLAG

Detaljaffärer

Myntgatan 1 *Drottninggatan 6*
Norrmalmstorg 1 *Södermalmstorg 8*
Jakobstorg *Handtverkareg. 8.*

Rit- & Skrivmaterial

IDROTTSMANNEN KÖPER SIN KAMERA

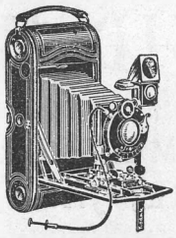

OCH ÖVRIGA UTRUSTNING, SAMT LÅTER FRAMKALLA, KOPIERA OCH FÖRSTORA SINA BILDER HOS

A.-B. Hasselblad-Scholander

HAMNGATAN 16.

OM DU VILL TRÄFFA IDROTTS-KAMRATER SÅ GÅ ALLTID TILL

FEITH'S

Strandvägen 1, Drottninggat. 40
Hornsgatan 1 ∴ Sveavägen 21

Hos

BOESËNS
FOTO-MAGASIN
GREVTUREGATAN 1
kopierar man bäst,
framkallar fortast,
förstorar billigast.

Gedigna
Guld- och Silverarbeten

Juvelerare
O. B. Sjögren

Drottninggat. 80, (hörnet av Kungsgat.)

FÖRSÄKRINGS-KOMPANIET.
Generalagentur för
— HANSA —
Hamngat. 13, 2 tr.
R. T. 31550 - A. T. 1019
Förmedlar alla slag
av försäkringar
Ombud i D. I. F.: C. G. SWANBERG

Velocipeder
äro eleganta,
solida och
lättgående

HUSQVARNA
Generaldepôt
STOCKHOLM

Till

SÖDERBERGS
KONDITORI
HAMNG. 36, BIRGERJARLSG. 3
skall man gå o. frukostera,
luncha o. supera.
Där är trefligt, gott o. billigt

HERMAN JOHANSSON
Högbergsgatan 27 B.
disponerar denna annons-
plats, men har inte lämnat
manuskript.
Han säljer i alla fall
KOSTYMTYGER
till mycket billiga priser.

LANGBORGS
5 Birger Jarlsgatan 5.
Förnämsta inköpskälla för all
slags förstklassig Sportmaterial
Gummiskor, Spikskor, Fotbollsskor.

Hovjuvelerare
HALLBERG
Stockholm - Drottninggatan 6
MALMÖ, ESKILSTUNA,
SUNDSVALL, ÖREBRO,
SKÖVDE, KARLSHAMN,
JÖNKÖPING, UPPSALA,
GÖTEBORG.

VID MÅLET
för erhållande av förstklassiga Artiklar till
SOMMARSPORT, BOXNING,
FISKE, JAKT och SKYTTE
är Ni först då de inköpas hos
Mauritz Widforss' H.-A.-B.
— Kungl. Hovleverantör —
Klarabergsgat. 31, Drottninggat. 88, Götgat. 11

Fullständig uppsättning
av
Idrottsredskap & Fotbolltillbehör
hos
Bröderna Sandströms
Sportaffär.
BIRGER JARLSGATAN 23.
NÄRA STUREPLAN

STOCKHOLM 1920. NORDISKT IDROTTSLIFS TRYCKERI.